

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 23ης Νοεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση T-45/90 R,

Alicia Speybrouck, πρώην έκτακτη υπάλληλος της Ομάδας των Κομμάτων της Ευρωπαϊκής Δεξιάς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Λουξεμβούργου Vic Elvinger και, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, από τη δικηγόρο Λουξεμβούργου Catherine Dessoir, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο των ανωτέρω δικηγόρων, 4, rue Tony Neuman,

αιτούσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, juriconsulte, και τον Manfred Peter, προϊστάμενο τμήματος στη νομική υπηρεσία, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων συνισταμένων στην αναστολή εκτελέσεως των αποφάσεων της 31ης Μαΐου 1990 και της 12ης Ιουλίου 1990, που ελήφθησαν αντιστοίχως από τον Γενικό Γραμματέα και τον Πρόεδρο της Ομάδας των Κομμάτων της Ευρωπαϊκής Δεξιάς, περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της αιτούσας,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Διάταξη**Περιστατικά**

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Οκτωβρίου 1990, η αιτούσα άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της από 31ης Μαΐου 1990 αποφάσεως του Jean-Marc Brissaud, Γενικού Γραμματέα της Ομάδας των Κομμάτων της Ευρωπαϊκής Δεξιάς (στο εξής: Ομάδα), με την οποία ανακοινώθηκε στην αιτούσα η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της, από 30ής Ιουνίου 1990, και της από 12ης Ιουλίου 1990 αποφάσεως του Jean-Marie Le Pen, Προέδρου της Ομάδας, με την οποία επιβεβαιώθηκε στην αιτούσα η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της και της ανακοινώθηκε ότι η προθεσμία καταγγελίας έληγε στις 11 Οκτωβρίου 1990.
- 2 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα η αιτούσα ζήτησε, κατ' εφαρμογή των άρθρων 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και 83 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, την αναστολή εκτελέσεως των εν λόγω αποφάσεων.
- 3 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατέθεσε τις παρατηρήσεις του στις 26 Οκτωβρίου 1990. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στις 12 Νοεμβρίου 1990.
- 4 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, επιβάλλεται να εκτεθούν με συντομία τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η επί της ουσίας προσφυγή.
- 5 Η αιτούσα προσελήφθη ως έκτακτη υπάλληλος, με τον βαθμό Α 3 από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: Κοινοβούλιο) και τοποθετήθηκε στην Ομάδα από 1ης Ιανουαρίου 1990 για περίοδο αόριστης διάρκειας. Η σύμβαση εργασίας προέβλεπε περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας έξι μηνών και προθεσμία καταγγελίας τριών μηνών που θα έπρεπε να τηρήσουν οι συμβαλλόμενοι σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεως.

- 6 Η έκθεση για την ικανότητα της αιτούσας να εκπληρώνει τα καθήκοντα που συνδέονται με τη θέση της, καθώς και για την απόδοσή της και τη συμπεριφορά της στην υπηρεσία, την οποία προβλέπει το άρθρο 14, εδάφιο 3, του « καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό »¹ (στο εξής: ΚΛΠ), καταρτίστηκε στις 3 Μαΐου 1990 και υπογράφηκε από τον Brissaud στις 18 Μαΐου 1990. Η έκθεση περιείχε την ένδειξη « επιτυχής περίοδος δοκιμασίας » και ως γενικές παρατηρήσεις τις ενδείξεις « επαρκείς ικανότητες » και « επαρκής γνώση του αντικειμένου εργασίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ».
- 7 Με έγγραφο της 31ης Μαΐου 1990 ο Brissaud ανακοίνωσε στην αιτούσα ότι, « παρά τη θετική έκθεση κρίσεως κατά το τέλος της δοκιμασίας ..., ο Πρόεδρος της Ομάδας μας Jean-Marie Le Pen αποφάσισε να μη δώσει συνέχεια στην περίοδο δοκιμασίας που πραγματοποιείτε... Η μηνιαία προθεσμία καταγγελίας άρχεται από 1ης Ιουνίου 1990 ».
- 8 Με έγγραφο της 6ης Ιουνίου 1990, απευθυνόμενο στον G. Van den Berge, Γενικό Διευθυντή Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών του Κοινοβουλίου, η αιτούσα υπέβαλε διοικητική ένσταση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως), κατά της αποφάσεως περί απολύσεως που της είχε κοινοποιηθεί.
- 9 Με έγγραφα της 18ης και 25ης Ιουνίου 1990, η αιτούσα ενημέρωσε τους Van den Berge και Brissaud, αντιστοίχως, ότι στις 18 Ιουνίου κατέθεσε στον ιατρικό-σύμβουλο του Κοινοβουλίου ιατρικό πιστοποιητικό που βεβαιώνει ότι από τις 15 Μαΐου 1990 περίπου ευρίσκεται σε κατάσταση εγκυμοσύνης. Με έγγραφο της 26ης Ιουνίου 1990 ο Brissaud ανακοίνωσε στην αιτούσα ότι το γραφείο της Ομάδας επιβεβαίωσε « για σοβαρούς λόγους που αφορούν το ίδιο » την απόφαση να μη δοθεί συνέχεια στην περίοδο δοκιμασίας της.
- 10 Με έγγραφο της 12ης Ιουλίου 1990, ο Πρόεδρος της Ομάδας Le Pen επιβεβαίωσε στην αιτούσα ότι, σύμφωνα με τις οδηγίες που είχε δώσει στον Γενικό Γραμματέα, η Ομάδα αποφάσισε να καταγγείλει τη σύμβασή της. Εξάλλου, λόγω της διαφωνίας που είχε ανακύψει ως προς την ημερομηνία λήξεως της συμβάσεως, διευκρίνιζε ότι η προθεσμία καταγγελίας έληγε στις 11 Οκτωβρίου 1990.

1 — Κανονισμός (ΕΟΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968 (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 108) όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) 2258/90 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1990 (ΕΕ L 204, σ. 1).

- 11 Με έγγραφο της 24ης Ιουλίου 1990, απευθυνόμενο στον Van den Berge, η αιτούσα υπέβαλε δεύτερη διοικητική ένσταση, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, κατά της αποφάσεως του Προέδρου της Ομάδας της περιεχόμενης στο έγγραφο της 12ης Ιουλίου 1990.
- 12 Η από 6ης Ιουνίου 1990 διοικητική ένσταση της αιτούσας απορρίφθηκε σιωπηρώς, δεδομένου ότι τέσσερις μήνες μετά την υποβολή της δεν δόθηκε καμία απάντηση. Επειδή η προθεσμία απαντήσεως στη διοικητική ένσταση της 24ης Ιουλίου 1990 δεν έχει ακόμη παρέλθει, η επί της ουσίας διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου αναστέλλεται, κατά το άρθρο 91, παράγραφος 4, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, μέχρις εκδόσεως ρητής ή σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως.

Νομικό μέρος

- 13 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 83, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο οποίος εφαρμόζεται κατ' αναλογία στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, δυνάμει του άρθρου 11, εδάφιο 3, της αποφάσεως του Συμβουλίου, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εναπόκειται στην αιτούσα να προσδιορίσει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.
- 14 Η αιτούσα προβάλλει, ως προς το επείγον της υποθέσεως, ότι είναι άγαμη και ότι από τις 11 Οκτωβρίου 1990 δεν λαμβάνει πλέον αποδοχές. Η κατάσταση αυτή επιβαρύνεται από το γεγονός ότι είναι έγκυος — κατά συνέπεια δε θα έχει συντόμως να αντιμετωπίσει όχι μόνο τις δαπάνες που συνεπάγεται η κατάστασή της, αλλά και τις δαπάνες συντηρήσεως και εκπαιδεύσεως του τέκνου της — και ότι αδυνατεί, λόγω της εγκυμοσύνης της, να εξεύρει νέα εργασία.
- 15 Ως προς τους ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη των αιτουμένων προσωρινών μέτρων, η αιτούσα προβάλλει, πρώτον, ότι η απόφαση της 31ης Μαΐου 1990, περί απολύσεώς της, έχει όλα τα εξωτερικά στοιχεία μιας πλημμελούς αποφάσεως, καθόσον, εκτός από το γεγονός ότι δεν κοινοποιήθηκε από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ), αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρου 14, παράγραφοι 3 και 4, του ΚΛΠ και παραβιάζει την προθεσμία καταγγελίας των τριών μηνών που προβλέπει η σύμβαση εργασίας.

- 16 Δεύτερον, η αιτούσα θεωρεί ότι η απόφαση της 12ης Ιουλίου 1990 είναι αντίθετη προς τις γενικές αρχές του δικαίου, τις αναγνωρισμένες τόσο από τη διεθνή κοινότητα όσο και από τα κράτη μέλη στον τομέα του εργατικού δικαίου, καθόσον ελήφθη σε χρόνο που η αιτούσα ήταν έγκυος και η ΑΔΑ είχε ενημερωθεί για την εγκυμοσύνη της· τονίζει, τέλος, ότι η δεύτερη αυτή απόφαση είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του άρθρου 47, παράγραφος 2, του ΚΛΠ, ως προς τον υπολογισμό της προθεσμίας καταγγελίας και πάσχει από διαδικαστική πλημμέλεια, καθόσον δεν ζητήθηκε η γνώμη της επιτροπής προσωπικού.
- 17 Το Κοινοβούλιο ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων. Ισχυρίζεται ότι στην παρούσα υπόθεση δεν συντρέχει η προϋπόθεση του επείγοντος, καθόσον το πρόβλημα της αιτούσας είναι κυρίως οικονομικής φύσεως. Κατά την άποψη του καθού, αν η αιτούσα δικαιωθεί επί της ουσίας θα ανακτήσει αναδρομικά τα δικαιώματά της και, κατά συνέπεια, θα εισπράξει τις αποδοχές που θα έχουν σωρευθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Μπορεί, συνεπώς, να ζητήσει τραπεζική πίστωση προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες της μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας.
- 18 Το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει, εξάλλου, ότι οι πιθανότητες να κερδίσει η αιτούσα την επί της ουσίας δίκη πρέπει να θεωρούνται ως ελάχιστες, λαμβανομένων ιδίως υπόψη, αφενός μεν, των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 47 του ΚΛΠ και 58 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως κατά τις οποίες μόνο κατά τη διάρκεια της αδείας μητρότητας, η οποία αρχίζει έξι εβδομάδες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία τοκετού, υπάρχει αδυναμία ενάρξεως της προθεσμίας καταγγελίας που προβλέπεται για την περίπτωση απολύσεως, αφετέρου δε, της ελλείψεως σχέσεως μεταξύ της εγκυμοσύνης της αιτούσας και των σοβαρών λόγων πολιτικής φύσεως για τους οποίους η Ομάδα αποφάσισε να την απολύσει.
- 19 Κατά την προφορική διαδικασία ο εκπρόσωπος του καθού κατέθεσε έγγραφο τιτλοφορούμενο « Συνοπτικός Οδηγός Επιδόματος Ανεργίας — Έκτακτοι Υπάλληλοι ». Το καθού εφαρμόζει από τον Ιούνιο του 1989 τους προβλεπόμενους στο έγγραφο αυτό κανόνες, οι οποίοι, κατά το ίδιο το έγγραφο, « έχουν καθαρώς ενημερωτικό χαρακτήρα και δεν δεσμεύουν νομικώς την Επιτροπή ». Ο εκπρόσωπος του Κοινοβουλίου ανέφερε, επίσης, ότι η αιτούσα υπέβαλε στο Κοινοβούλιο, την ίδια ημέρα που κατέθεσε στο Πρωτοδικείο την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, αίτηση χορηγήσεως επιδόματος ανεργίας. Προσέθεσε ακόμα ότι, όπως τον ενημέρωσαν οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου, ο φάκελος για τη χορήγηση του επιδόματος αυτού έχει ήδη καταρτιστεί.

Επί των ισχυρισμών της αιτούσας που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, την αναστολή εκτελέσεως των επιδίκων αποφάσεων

- 20 Πρέπει, καταρχάς, να τονιστεί ότι, όσον αφορά την απόφαση της 31ης Μαΐου 1990, από τα επιχειρήματα που διατύπωσε η αιτούσα προκύπτουν στοιχεία που θα μπορούσαν, εκ πρώτης όψεως, να δημιουργήσουν αμφιβολίες ως προς τη νομιμότητα της εν λόγω απόφασης. Σε ό,τι αφορά την απόφαση της 12ης Ιουλίου 1990, επιβάλλεται να τονιστεί ότι κατά τον χρόνο της λήψεώς της η ΑΔΑ γνώριζε την εγκυμοσύνη της αιτούσας. Η άποψη της αιτούσας, η οποία στηρίζεται κυρίως στις γενικές αρχές που αναγνωρίζονται στα περισσότερα κράτη μέλη, ως προς την προστασία της εγκυμονούσας γυναίκας από απόλυσή της κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, είναι σοβαρή και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως στερούμενη βάσεως.
- 21 Κατά συνέπεια, χωρίς να προδικάζεται η νομιμότητα ή ο παράνομος χαρακτήρας των προσβαλλομένων αποφάσεων, επιβάλλεται να τονιστεί ότι οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που προέβαλε η αιτούσα δεν μπορούν να θεωρηθούν ως προφανώς στερούμενοι βάσεως και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί, βάσει αυτών και μόνο, να απορριφθεί η παρούσα αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 22 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται να εξεταστεί αν η διατήρηση των επιδίκων αποφάσεων μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της ουσίας μπορεί να προκαλέσει βαριά και ανεπανόρθωτη ζημία στην αιτούσα.

Επί της προϋποθέσεως του επείγοντος και της υπέρξεως βαρείας και ανεπανόρθωτης ζημίας

- 23 Όπως επανειλημμένως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο (βλ., προσφάτως, Διάταξη της 3ης Ιουλίου 1984, De Compte κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 4 (141/84 R, Συλλογή 1984, σ. 2575), « καταρχήν, η καθαρώς χρηματική ζημία δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη ή έστω ως δυναμένη να αποκατασταθεί δυσχερώς, εφόσον υποτίθεται ότι μπορεί να καταστεί αντικείμενο μεταγενέστερης χρηματικής αποζημίωσης... ».
- 24 Ωστόσο, εναπόκειται στο δικαστήριο των ασφαλιστικών μέτρων να εκτιμήσει τα στοιχεία εκείνα από τα οποία μπορεί να συναχθεί ότι, υπό τα συγκεκριμένα περιστατικά της κάθε υποθέσεως, η άμεση εκτέλεση των αποφάσεων των οποίων ζητείται η

αναστολή εκτελέσεως θα μπορούσε να προκαλέσει στον αιτούντα ζημίες που δεν θα μπορούσαν να αποκατασταθούν, ακόμα και σε περίπτωση ακυρώσεως των αποφάσεων στο πλαίσιο της επί της ουσίας διαδικασίας.

- 25 Το άρθρο 28α του ΚΛΠ ορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες πρώην έκτακτος υπάλληλος ο οποίος βρίσκεται χωρίς απασχόληση μετά τη λύση της εργασιακής του σχέσεως με όργανο των Κοινοτήτων λαμβάνει μηνιαίο επίδομα ανεργίας για χρονικό διάστημα 24 μηνών κατ' ανώτατο όριο από την ημέρα εξόδου του από την υπηρεσία. Κατά την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, το επίδομα ανεργίας ανέρχεται στο 60 % του βασικού μηνιαίου μισθού κατά τους πρώτους δώδεκα μήνες, στο 45 % από τον δέκατο τρίτο έως τον δέκατο όγδοο μήνα και στο 30 % από τον δέκατο ένατο έως τον εικοστό τέταρτο μήνα, χωρίς ωστόσο τα υπολογιζόμενα κατά τον τρόπο αυτό ποσά να είναι μικρότερα από 30 000 βελγικά φράγκα (BFR) ούτε μεγαλύτερα από 60 000 BFR.
- 26 Στην παράγραφο 5 του άρθρου 28α του ΚΛΠ ορίζεται ότι ο πρώην έκτακτος υπάλληλος στον οποίο χορηγείται επίδομα ανεργίας δικαιούται, επίσης, των οικογενειακών επιδομάτων που προβλέπει το άρθρο 67 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως καθώς και, υπό τους όρους που προβλέπει το άρθρο 72 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, της κάλυψης των κινδύνων ασθενείας χωρίς να επιβαρύνεται με εισφορές.
- 27 Συνεπώς, η αιτούσα μπορεί να ζητήσει, από την ημερομηνία απολύσεώς της και για τους πρώτους δώδεκα μήνες, μηνιαίο επίδομα ανεργίας ύψους 60 000 BFR, καθώς και την κάλυψη των κινδύνων ασθενείας που προβλέπει το άρθρο 72 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, μετά δε τη γέννηση του τέκνου της, τα οικογενειακά επιδόματα για συντηρούμενο τέκνο που προβλέπουν αντιστοίχως τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 2, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.
- 28 Καίτοι υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ των αποδοχών που αντιστοιχούν σε θέση βαθμού A 3 και του ποσού του επιδόματος ανεργίας που μπορεί να λάβει η αιτούσα, μόνο το στοιχείο αυτό δεν συνεπάγεται την ύπαρξη βαριάς και ανεπανόρθωτης ζημίας της αιτούσας. Πράγματι, μέχρις ότου εκδοθεί η επί της ουσίας απόφαση, το επίδομα ανεργίας και η κάλυψη των κινδύνων ασθενείας — καθώς και τα επιδόματα στέγης και συντηρούμενου τέκνου, από της ημερομηνίας γεννήσεως του τέκνου — παρέχει τη δυνατότητα στην αιτούσα να αντιμετωπίσει τις δαπάνες διαβιώσεώς της και, ιδίως,

εκείνες που συνδέονται με την κατάσταση της και την αναμενόμενη γέννηση του τέκνου της.

- 29 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές η άμεση εκτέλεση των αποφάσεων των οποίων ζητείται η αναστολή εκτελέσεως δεν συνεπάγεται ανεπανόρθωτες ζημιές που δεν θα μπορούσαν να αποκατασταθούν ακόμα και στην περίπτωση ακυρώσεως των εν λόγω αποφάσεων.
- 30 Διαφορετικά θα είχαν τα πράγματα, ενόψει της καταστάσεως της αιτούσας, αν αυτή δεν ελάμβανε προς το παρόν τα διάφορα επιδόματα που μπορεί να ζητήσει. Σε μια τέτοια περίπτωση, έστω και εάν κατόπιν το Πρωτοδικείο δικαίωσε την αιτούσα επί της ουσίας και, κατά συνέπεια, αποκαθιστούσε τα δικαιώματά της, η έλλειψη πόρων διαβίωσης θα μπορούσε, στη συγκεκριμένη περίπτωση, να αποτελέσει κίνδυνο προκλήσεως βαριάς και δύσκολα αποκαθιστάμενης ζημίας και θα μπορούσε, συνεπώς, να δικαιολογήσει την αναστολή εκτελέσεως των επιδικίων αποφάσεων.
- 31 Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι η αιτούσα μπορεί να ζητήσει χορήγηση του επιδόματος ανεργίας και παρά το ότι ο εκπρόσωπος του Κοινοβουλίου δήλωσε κατά την προφορική διαδικασία ότι οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου έχουν ήδη καταρτίσει τον σχετικό φάκελο, από τα στοιχεία που έχει υπόψη του το Πρωτοδικείο δεν προκύπτει με βεβαιότητα ότι συντρέχουν όλες οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, όπως αυτές καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) 91/88², προκειμένου να μπορέσει η αιτούσα να λάβει το επίδομα ανεργίας.
- 32 Πράγματι, το άρθρο 28α, παράγραφος 2, του ΚΛΠ προβλέπει ότι μεταξύ των ενεργειών στις οποίες πρέπει να προβεί ο πρώην έκτακτος υπάλληλος είναι η υποβολή βεβαιώσεως των αρμοδίων υπηρεσιών απασχολήσεως του τόπου της κατοικίας του από την οποία να προκύπτει η εγγραφή του στους καταλόγους των αιτούντων εργασία και η συμμόρφωσή του προς τις υποχρεώσεις και ελέγχους που επιβάλλει η νομοθεσία που εφαρμόζουν οι αρμόδιες υπηρεσίες του τόπου κατοικίας. Πρέπει, επίσης, να τονιστεί ότι, όπως ιδίως προκύπτει από την παράγραφο 6 του άρθρου 28α, τα ποσά των επιδομάτων ανεργίας και των οικογενειακών επιδομάτων τα καταβάλλει η Επιτροπή, μετά από επισταμένη εξέταση του φακέλου, και όχι το όργανο στο οποίο υπηρετούσε ο πρώην υπάλληλος.

2 — Κανονισμός της Επιτροπής, της 13ης Ιανουαρίου 1988, που καθορίζει τις διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 28α του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 11, σ. 31).

- 33 Δεν πρέπει να παραβλεφθεί το γεγονός ότι η εκπλήρωση αυτών των διατυπώσεων μπορεί να προκαλέσει σημαντικές καθυστερήσεις στην καταβολή των επιδομάτων ανεργίας.
- 34 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 4 της προαναφερθείσας απόφασης του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, το Πρωτοδικείο μπορεί να διατάξει τη λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων στο πλαίσιο των υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιόν του.
- 35 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι όσο η Επιτροπή δεν θα έχει πράγματι καταβάλει στην αιτούσα το κατά το άρθρο 28α του ΚΑΠ επίδομα ανεργίας θα εξακολουθούν να συντρέχουν οι προϋποθέσεις λήψης προσωρινού μέτρου.
- 36 Θα ήταν, ωστόσο, δυσανάλογο να ανασταλεί η εκτέλεση των επιδικών αποφάσεων και, κατά συνέπεια, να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να αποκαταστήσει τα δικαιώματα της αιτούσας μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας. Πράγματι, το Πρωτοδικείο οφείλει να σταθμίσει τα αντίστοιχα συμφέροντα των διαδίκων ώστε, αφενός μεν, να αποφευχθεί ο κίνδυνος βαριάς και ανεπανόρθωτης ζημίας για την αιτούσα, αφετέρου δε, να μην υποχρεωθεί η πολιτική ομάδα να διατηρήσει μία σχέση εργασίας από την οποία θα ελλείπει ένα από τα ουσιώδη στοιχεία κάθε συμβάσεως μεταξύ μιας πολιτικής ομάδας και των υπαλλήλων της, δηλαδή η αμοιβαία εμπιστοσύνη.
- 37 Στην παρούσα υπόθεση, ο κίνδυνος βαριάς και ανεπανόρθωτης ζημίας μπορεί να αποφευχθεί αν υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να συνεχίσει να καταβάλλει στην αιτούσα τις αποδοχές της μέχρι του ύψους του ποσού που αντιστοιχεί, κατά το άρθρο 28α του ΚΑΠ, στο επίδομα ανεργίας — προσαυξημένου μετά τη γέννηση του τέκνου κατά τα επιδόματα στέγης και συντηρούμενου τέκνου — και να της εξασφαλίσει, χωρίς επιβάρυνσή της με εισφορές, την κάλυψη των κινδύνων ασθένειας, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 72 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, μέχρις ότου το εν λόγω επίδομα ανεργίας καταβληθεί πράγματι στην αιτούσα από την Επιτροπή.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως του προσωρινού μέτρου της αναστολής εκτελέσεως των αποφάσεων της 31ης Μαΐου 1990 και της 12ης Ιουλίου 1990, καθόσον με τις αποφάσεις αυτές καταγγέλθηκε η σύμβαση εργασίας που είχε συναφθεί μεταξύ της Ομάδας των Κομμάτων της Ευρωπαϊκής Δεξιάς και της αιτούσας.
- 2) Από της ημερομηνίας λύσεως της συμβάσεως εργασίας και μέχρις ότου η Επιτροπή καταβάλει πράγματι στην αιτούσα το κατά το άρθρο 28α του ΚΑΠ επίδομα ανεργίας, το Κοινοβούλιο θα καταβάλλει στην αιτούσα ποσό αντίστοιχο προς το ανωτέρω μηνιαίο επίδομα ανεργίας, προσανξημένο, μετά τη γέννηση του τέκνου, κατά τα οικογενειακά επιδόματα που προβλέπονται στο άρθρο 28α, παράγραφος 5, του ΚΑΠ και θα εξασφαλίζει στην αιτούσα, χωρίς επιβάρυνσή της με εισφορές, την κάλυψη των κινδύνων ασθενείας, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 72 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 23 Νοεμβρίου 1990.

Ο γραμματέας
H. Jung

Ο Πρόεδρος
J. L. Cruz Vilaça